

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SPEKTRET

Skoleblad for Vejle Mellem- og Realskole.

Nr. 2

Den 18. December 1916.

1. Aarg.

Vi vil herved ønske vore Læsere en glædelig Jul og et godt Nytaar samt Tak for det gamle.

Redaktionen.

Vort Blad.

Saa gik altsaa det første Nr. af vort Blad ud over Skolen, og tilsyneladende blev det vel modtaget. Nu haaber vi at den Velvilje, som blev Nr. 1 til Del, maa vedvare, saa vi stadig kan afsætte det trykte Oplag; det er nemlig en Livsbetingelse for Bladet.

Men, naar I alle flittig støtter Bladet, saa opnaar vi flere Ting, som vi har stillet som vort Formaal: At gøre Bladet billigere og at gøre det større.

Støt det ogsaa ved at indsende gode Artikler; de er altid velkommen og vil, saa vidt muligt komme i Bladet straks.

Alle Artikler bedes sendt til Georg Petersen, Grønneg. 27 St.

Meningen.

Det er naturligvis ikke Bladets Formaal at skaffe et Forhold mellem Lærerne og Eleverne, som skal være daarligere, tværtimod, Meningen med Bladet er at skaffe et Forhold, som er til Gavn baade for Lærerne og Eleverne.

Hvis der muligvis skulde komme en Artikel om en eller anden Lærer, og som maaske ikke er videre tiltalende, saa skulde det dog ikke gerne være saaledes, at man straks skulde have vedkommende Lærer paa Nakken.

Det er naturligvis ikke umuligt, at der blandt Lærerne findes en eller anden, som kan blive gal over en Ubetydelighed, saa han finder Behag i at give Synderen daarlige Karakterer og paa anden Maade søger at skade ham.

Da jeg haaber, at en Lærer er en Lærer og ikke et Barn, saa tror jeg nok, at vi kan lade

det gaa i Trykken, som er gaaet gennem Censuren, der bestaar af Hr. C. P. A. Jensen, som vel nok er den bedste vi kan faa.

J³.

Kære Redaktion!

Med Glæde hilste jeg vort nye Skoleblad, fordi der nu ogsaa gaves os Lejlighed til at udtale os om Ting, som vi ellers ikke har kunnet faaet sagt med den tilbørlige Vægt. Det er jo ikke saa umuligt, at vi nu ad denne Vej vil blive hørte, og at det i nogle Tilfælde vil vise sig at bære Frugt.

Jeg vil straks benytte Lejligheden til at anke over et Punkt, hvor jeg tror, at de fleste af mine Kammerater vil give mig Ret. Det er angaaende vor Skoles Renholdelse. Lad mig da med det samme sige, at jeg finder den Maade, det sker paa, rent ud utilbørlig. Naar vi kommer paa Skolen om Morgen, finder vi Støv paa Bordene og Bunker af Snavs under dem, medens Vinduernes Udseende faar forbigaaende til at antage Skolen for et ubeboet Pakhus og ikke en moderne Skole.

Egentlig talt burde Skolelægens Opmærksomhed henledes

derpaa, for det er vel nok sundhedsfarligt.

Betragt en Gang Risten foran Døren og læg Mærke til, hvor ofte Kassen under den tømmes. Betragt Morgen efter Morgen vor Skoleplads, og man vil hurtigt opdage, hvor ofte den bliver skyllet, noget der vist ellers skulde foregaa hver Dag. Ja, Lærerne ryster saamænd ogsaa mismodigt paa Hovedet, naar de ser, hvor »rent« der er overalt.

Det skulde nu glæde mig meget, og jeg tror mange flere end mig vilde glæde sig, om dette kunde give Anledning til, at rette Vedkommendes Opmærksomhed henledes paa vor Utilfredshed med Rengøringen, og at det maatte bære Frugt, saa at han med større Iver kastede sig over et Arbejde, der er det vigtigste, han har her paa Skolen

Gemse.

Foboldsang.

Lad Bolden gaa fra Mand til Mand,
mens kækt I stormer frem!
Det Hold, der spiller Sømmenspil,
bær snarest Sejren hjem.
Brug din Forstand, og se dig for
og spark i rette Tid;
thi ellers faar du ingenting
for at din Kunst og Flid.

Men selv om Lykken svigter dig,
og Fjenden er for stærk,
saa kæmp dog som en Ridders-
mand,

og ikke som Besærk.

Den bedste Mand er ikke han,
der praler med sit Spil,
men den, der kæmper for sit Hold
og ærligt hjælper til.

I Livets Strid den samme Lov
er sat for hver en Mand:
Virk sammen alle, som vil frem,
til Gavn for Folk og Land.
Og gaa saa paa med frejdigt Mod,
om Vejen end er trang,
men først og sidst: Spil ærligt
Spil,
saa vinder du en Gang.

Løn som forskydt.

Som bekendt er nogle af Vejle Bys Gader bleven tjæret. Da Tjæren er meget iøjnefaldende skulde man mene, at Folk kunde se den, og da Færdselen gennem Gaden tilmed er forbudt, er det utroligt at en Dame, og tilmed en, der hver Dag indprenter Børnene Lydighed, kan finde paa at overtræde Forbudet.

Den omtalte Dame cyklede nemlig en Dag gennem en af de afspærrede Gader, men hun fik

ogsaa Løn som forskyldt, idet hun væltede med sin Cykle midt i Tjæren og fik sin »nydelige« graa Spadseredragt ødelagt.

For Fremtiden giver hun sig forhaabentlig Tid til at køre en anden Vej hjem.

En Friluftsskole.

I Byen Providence paa Rhode Island, U. S. A., er oprettet en Skole, som der vist ikke er Mage til noget Sted.

Skolebygningen er nærmest en overdækket Søjlehal, hvor Børnene faar deres Undervisning baade Sommer og Vinter.

Om Vinteren sidder Børnene med Vanter paa, Hue med Øreklapper paa Hovedet, en varm Frakke og Benestukket i en Slags Sovepose.

Lærerne paastaar, at den kolde Luft i høj Grad skærper Børnes Opfattelsesevne, og Elevernes friske, straalende Udseende vidner om, at de har en sund Sjæl i et sundt Legeme.

Som Anneks til Skolen er der rejst et Telt, hvori kun Børn med Tendens til Brystsye undervises.

Pierre.

Hr. Brix Hedegaards Englandsrejse.

Hr. Brix han drog over salten Hav,
til England hans Kurs monne stande,
han havde saadan et frygteligt Jav
over Nordsøens bølgende Vande.

»Bornholm« var sig saa dygtigt et Skib,
den kunde jo Bølgerne pløje,
Hr. Brix han satte til Skibet sin Lid,
han kunde jo Søen døje.

Da kom der lidt Luft fra Atlanterhav,
den voldte ham megen Møje;
Hr. Brix han blev saa hvid om Kind,
da maatte han søge sin Køje.

X. + V.

Den ny Skoleplads.

I Anledning af en Artikel, som stod i det første Nr. af Skolebladet, vil jeg fortælle følgende lille Oplevelse som jeg har haft paa Skolepladsen.

Det var en Eftermiddag mellem 3 og 4, jeg tilfældigvis kom forbi. Jeg saa ind, og opdagede da et Par grædende Forældre, som gik rundt paa Pladsen, med en Skovl og en Spade. Jeg gik ind for at høre, hvad der var i Vejen, og de fortalte da, at deres

lille Dreng, som gaar i Skole her, ikke var kommet hjem Kl. 12. De havde søgt efter ham rundt i hele Byen, men havde ikke fundet ham. De havde faaet at vide, at der paa Pladsen laa et Lag Mudder saa tykt, at han godt kunde være blevet begravet derunder. Nu gik de saa her og søgte efter ham.

Jeg tror, at Forældrene hellere vilde have, at deres Børn kom hjem med et brækket Ben, end at de blev levende begravet i Mudderet paa Skolepladsen.

— — —

Hvis vi efter dette kunde faa Pladsen skyllet en Gang om Ugen, var mit Formaal naaet, og jeg vilde være meget taknemlig derfor, hvad jeg tror, Forældrene ogsaa er, thi det er kollosale Mængder af Snavs, Skoledrengene slæber med hjem.

S. A.

Jack London.

Jack London, den bekendte amerikanske Forfatter, er afgaaet ved Døden paa sin Ejendom i Kalifornien i en Alder af ca. 40 Aar.

Det er en af vor Tids mest produktive Forfattere, Døden her har bortrevet, og for alle, der har lært at sætte Pris paa hans baade spændende og friske Skildringer, vil hans Død betyde et stort Savn.

Blandt hans mange Bøger skal vi her nævne hans pragtfulde »Alaska« og »Sydhavsskildringer«. Der er saa tindrende Liv og Friskhed over disse Skildringer fra to saa vidt forskellige Egne, at man skal være meget blaseret for ikke at finde Fornøjelse ved at læse dem.

Grammofonen.

To Drengene,
som ikke kan forstaa deres Hjemmeregningsstykker, gaar op til Læreren for at faa dem forklaret.

De ringer paa, men der kommer ingen; de vedbliver med at ringe, indtil en af dem sparker paa Døren af Utaalmodighed.

Læreren aabner da et Vindue paa første Sal og raaber ned til Drengene: »Vi giver ikke ved Dørene«, hvorpaa han skyndsomst lukkede Vinduet.

* * *

I Skolen.

Læreren: »Hvad begrundes den Antagelse, at Ørkenen Sahara en Gang har været en Sø?«

Eleven: »At de indfødte endnu gaar med Badebukser«.

* * *

— Pigen: »Hvad havde I for i Naturhistorie i Dag?«

Drengen: »Vi havde om Bløddyr«.

Pigen: »Kunde Du noget om dem?«

Drengen: »Ja, dem var der da ingen Ben i«.

* * *

Mon han gjorde det?

Læreren: »Hvad gjorde saa Noah, mens Dyrene gik ind i Arken?«

Eleven: »Han tog Billetter til dem!«

* * *

Fra Skoletiden.

Læreren har lige forklaret en vanskelig Regel i Regning, og nu banker han lille Viggo paa Panden og spørger: »Naa, er den nu inde?«

Viggo, der i Stedet for at være opmærksom havde moret sig med at se efter en Mus, der var i Færd med at krybe i Skjul, svarede troskyldigt: »Nej, Halen er ikke inde endnu«.

* * *

Fra en højere Døttreskole.

Lærerinden: »Hvorved blev Nero udødelig?«

Eleven: »Ved at han blev dødelig forelsket i Leander«.

* * *

Pæn Søn.

Den unge Student og Soldebroder udbryder rørt over sig selv:

»Ja, Studeringer er godt for mange Ting. Min Fader havde for et Aar siden faaet en temme-

lig tyk Mave, den har jeg nu studeret bort i Løbet af 7—8 Maaneder«.

* * *

Den brede Vej.

Præsten, der havde faaet en Cykle, og nu skal han prøve den. Vejene var imidlertid meget elendige og da han havde stampet sig fremad en Times Tid, udbryder han:

»Jeg er en retskaffen Mand, som vandrer paa den smalle Vej, men se, cykle vil jeg dog hellere paa den brede.«

* * *

Slaget i Køge Bugt.

En engelsk Turist var kommet til Køge. Han gik ned til Havnen, og her spurgte han en Matros, om der ikke havde staaet et Slag her.

»Jo«, svarede Matrosen forbavset, »for en Maaned siden kom jeg op at slaas med en Tamp af en Opvarter henne fra »Kahytten«, men jeg havde aldrig troet, at man havde hørt om det i Udlandet«.

Er der Stemning for en Skolefest?

Der er paatænkt at afholde en saadan, hvor Elever fra 3. M-Roalklassen vil faa Adgang.

Festen vil blive afholdt i Teatrets lille Sal og vil, saafremt det kan lade sig gøre, finde Sted i Januar eller først i Februar.

Hvis Tilslutningen bliver stor nok, vil der i næste Nr. foreligge nærmere Oplysninger angaaende Festen, Dato m. m. Ligeledes vil en Liste cirkulere, antagelig lige efter Juleferien.

Tro indtil Døden.

En Historie om en Dreng som døende stod paa sin Post

John Travers Cornwell var Letmatros ombord paa »Chester«, et af de engelske Krigsskibe, som var med i den forfærdelige Sø-kamp, der nylig rasede ikke længere fra vore Kyster, end at vi mange Steder hørte Larmen fra Kanonerne.

Hans Admiral indgav følgende officielle Rapport om ham:

»Letmatros John Travers Cornwell, »Chester«, blev dødelig saaret snart efter Slagets Begyndelse.

Alligevel forblev han paa sin meget udsatte Post, til Slaget var forbi, skønt alt Mandskab ved hans Kanon var saaret eller dræbt. Han var kun 16 $\frac{1}{2}$ Aar gl. Desværre er han nu død af sine Saar, men jeg beder om, at hans Daad maa blive husket og hans Minde æret i Taknemmelighed for det glimrende Eksempel paa Mod og Pligttrøskab, som han har givet.»

Hans Post var at angive Skyderetningen for Kanonen, og derfor maatte han frem i Ilden uden at have noget at beskytte sig bagved.

5 Minutter efter, at Ilden var aabnet, blev hans Kanon ramt af en fjendtlig Granat, og samtidig blev han saaret til Døden. »Men« siger hans Kaptajn, »han blev rolig staaende paa sin udsatte Post og afventede sine Ordre. Saa kunde hans Kanon ikke skyde mere, og alle hans ti Kammerater var saaret eller dræbt, men han blev rolig staaende paa sin udsatte Post; han var klar over, at der snart kunde blive Brug for ham, og derfor blev han staaende i Ildregnen, idet han befalede sin Sjæl i Herrens Vold.«

Da Slaget var forbi, blev han bragt paa et af Hospitalerne i Grimsby; Sygeplejerskernes spurgte ham, hvordan Slaget var gaaet; han svarede blot: Vi klarede os; ikke et Ord fortalte han om sin

egen Bedrift. Kun 24 Timer efter, at han var bragt til Hospitalet, døde han; hans Moder naaede ikke at komme, inden han døde; hende sendte han den Hilsen: Hils hende og sig Tak for alt.

»Tro indtil Døden«, saaledes staar der som Overskrift over den Plade om Bord paa »Chester«, hvorpaa hans Kaptajn lod indgravere en Beretning om hans Daad.

Eksamen.

Eksamen er over og Ængstelsen væk,
Bogen er lukket, og Sindet er let,
hvor er det dejligt saadan at mindes,
at Opgaver svære ej mere skal findes,
at engelsk Grammatik man ej skal lære,
bekymret for Lektier man ej skal være.

Man ser jo Livet foran sig ligge,
hvor dejligt, og med hvor lyse Blikke
ser man ej Fremtiden trøstig i Møde,
og dog ved jo alle at intet kan bøde
paa Haab, som ej bliver til Lykke,
og dog skal min Kaabe for Tvivlen
at flytte.

Men naar saa Skolen først er til Ende
og rigtig til Livet man skal sig vønne
saa føres Tanken dog stedsetilbage
til de dog i Grunden dejlige Dage
tilbragte sammen med muntre
Venner,
trods Lykke dog ej disse man
glemmer.

Annoncer.

„PAPYRUS“

Papirvarer & Kontorartikler,
Skolerekvisitter,
Læderpenaler,
Pencala,
Guldfyldepenne.

Skolebøger og Skolemateriel.

Største Udvalg!

Hvidehus Boglade.

P. Jørgensens
Cigarforretning.
Sønderbrogade 1,
anbefales.

Drengeklædninger, Stor- trøjer, Ulsters, Regnslag og Huer

købes bedst og billigst hos

Bertel Jensen,
Kirketorvet 14.

Nielsen Helmars

Cigarforretning,

Tlf. 701. Kirketorvet. Tlf. 701.

Ekspresttrykkeriet (Chr. Høyer), Vejle.